

Sygnatura akt VI Ka 55/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **4 marca 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk

Sędziowie SSO Marcin Schoenborn

SSO Grzegorz Kiepura (spr.)

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016 r.

sprawy skazanego **S. K.** ur. (...) w T.

syna A. i C.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 27 października 2015 r. sygnatura akt II K 28/15

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 55/16

UZASADNIENIE

S. K. był skazany wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 31.10.2002r., II K 10/02, za przestępstwo z art. 279 § 1 kk, popełnione w nocy z 17/18.06.2001r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4 lata; postanowieniem z dnia 26.04.2006r. zarządzono wykonanie kary;

II. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 31.05.2005r., II K 313/05, za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 30.11.2004r., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 21.09.2006r., II K 680/06, za przestępstwo z art.288 § 1 kk, popełnione w dniu 24.03.2006r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat, 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda; postanowieniem z dnia 04.05.2009r. zarządzono wykonanie kary;

IV. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 28.10.2011r., II K 602/11, za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 01.02.2011r., na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda; za przestępstwo z art.190 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 30.10.2010r., na karę 1 roku pozbawienia wolności; jako karę łączną orzeczono karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat; postanowieniem z dnia 2.12.2014r. zarządzono wykonanie kary;

V. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 6.12.2012r., II K 468/12, za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk i art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 11.04.2012r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 9.04.2013r., II K 20/13, za przestępstwo z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk i art. 64 § 1 kk, popełnione w okresie od 22.10.2011r. do 18.10.2012r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 25.04.2013r., II K 168/13, za przestępstwo z art. 178a § 2 kk, popełnione w dniu 31.10.2012r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata i karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda oraz środek karny zakazu prowadzenia pojazdów rowerowych na okres 2 lat;

VIII. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 3.07.2013r., II K 490/13, za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, popełnione w okresie od 1.12.2005r. do 28.09.2006r. – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, popełnione w okresie od 30.09.2007r. do 21.07.2009r. – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, popełnione w okresie od 23.07.2010r. do 21.02.2011r. – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, popełnione w okresie od 29.10.2011r. do marca 2013r. – na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; jako karę łączną orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata; postanowieniem z dnia 14.07.2015r. zarządzono wykonanie kary;

IX. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 30.07.2014r., II K 480/14, za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, popełnione w okresie od 1.04.2013r. do 23.07.2013r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata; postanowieniem z dnia 19.05.2015r. zarządzono wykonanie kary;

X. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 20.03.2015r., II K 1054/14, za przestępstwo z art. 242 § 1 kk, popełnione w dniu 9.09.2014r., na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 27.10.2015r., II K 28/15, połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 28.10.2011r., II K 602/11,

- Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 3.07.2013r., II K 490/13 – za czyny opisane w pkt 1, 2 i 3 części wstępnej wyroku, wymierzone w pkt 1, 2 i 3 sentencji wyroku i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk umorzono postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie wyroków opisanych w pkt V i VI, a na podstawie art. 572 kpk umorzono postępowanie w przedmiocie wydania wyroku

łączonego w zakresie wyroków opisanych w punktach I, II, III, VII i VIII – w zakresie kary wymierzonej w pkt 4 sentencji tego wyroku oraz w zakresie wyroków opisanych w punktach IX i X.

Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono skazanemu okres kar dotychczas odbytych w połączonych sprawach.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, wywiódł obrońca oskarżonego, który zarzucił orzeczeniu:

1) rażąco niewspółmierność kary, polegającej na wymierzeniu skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności przewyższającej dolną granicę ustawowego zagrożenia, bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, mimo iż uwagi na szczerą chęć zmiany dotychczasowego życia, chęć pomocy najbliższym, incydentalny charakter popełnionych czynów, wymierzenie kary łącznej w dolnej granicy ustawowego zagrożenia oraz warunkowe zawieszenie jej wykonania byłoby wystarczających dla osiągnięcia wobec skazanego celów kary, tym bardziej, że postawa skazanego wskazuje, iż cele kary byłyby osiągnięte, co potwierdzają jego słowa oraz obiektywna przesłanka w postaci otrzymania 9 nagród kodeksowych;

2) rażąco niewspółmierność kary łącznej, polegającą na wymierzeniu skazanemu kary łącznej na zasadzie braku zastosowania pełnej absorpcji, mimo że z uwagi na istnienie ścisłego związku przedmiotowego między czynami, za które wymierzono kary jednostkowe, istniały podstawy do wymierzenia kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej w dolnej granicy ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, połączenie w/w kar na zasadzie pełnej absorpcji oraz warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności.

Apelacja okazała się bezzasadna. Wbrew jej wywodom wymierzona skazanemu kara łączna 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności nie nosi cech rażąco niewspółmierności.

W niniejszej sprawie wszystkie kary jednostkowe wymierzone skazanemu orzeczone zostały przed dniem 1.07.2015r., a zatem zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw zastosowanie miały przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r. W myśl art. 85 kk warunkiem koniecznym orzeczenia kary łącznej jest aby sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, a zatem by popełnione przestępstwa pozostawały w tzw. zbiegu realnym i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Sąd rejonowy prawidłowo ustalił, które przestępstwa popełnione przez skazanego pozostawały w tego rodzaju zbiegach i które kary podlegały łączeniu.

Pierwszym chronologicznie skazaniem wyznaczającym zbieg realny był wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 28.10.2011r., sygn. II K 602/11. Wyrokiem tym, za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 1.02.2011r., wymierzono skazanemu karę 2 lat pozbawienia wolności i karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, za przestępstwo z art. 190 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 30.10.2010r., karę 1 roku pozbawienia wolności, przy czym jako karę łączną orzeczono karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, której wykonanie zarządził postanowieniem z dnia 2.12.2014r. (pkt IV części wstępnej wyroku łącznego). W skład tego zbiegu weszły jeszcze przestępstwa z art. 209 § 1 kk popełnione odpowiednio – w okresie od 1.12.2005r. do 28.09.2006r., w okresie od 30.09.2007r. do 21.07.2009r. oraz w okresie od 23.07.2010r. do 21.02.2011r., za które wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 3.07.2013r., sygn. II K 490/13, wymierzono skazanemu kary po 3 miesiące pozbawienia wolności (pkt 1,2 i 3 wyroku). Tym samym wyrokiem, za kolejne przestępstwo z art. 209 § 1 kk, popełnione w okresie od 29.10.2011r. do marca 2013r., wymierzono skazanemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 4 wyroku),

przy czym jako karę łączną orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, której wykonanie zarządzono postanowieniem z dnia 14.07.2015r. (pkt VIII części wstępnej wyroku łącznego).

Zgodnie z art. 86 § 1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W zaistniałym układzie procesowym sąd mógł więc wymierzyć skazanemu karę łączną w przedziale od 2 lat do 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając skazanemu karę łączną w wymiarze 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności sąd rejonowy dokonał prawidłowej oceny związku przedmiotowo-podmiotowego zachodzącego pomiędzy czynami, które weszły w skład zbiegu realnego. Podkreślić należy, że przestępstwa przypisane skazanemu godziły w różne dobra chronione prawem (zdrowie, wolność, mienie i rodzina) i popełnione zostały na przestrzeni długiego okresu. Nie można więc zgodzić się z obrońcą, iż pomiędzy wszystkimi czynami przypisanymi skazanemu istniał ścisły związek przedmiotowy uzasadniający zastosowanie przy wymiarze kary zasady pełnej absorpcji. Nadto zachowanie skazanego w czasie odbywania kary było zmienne – był on wprawdzie nagradzany, ale dopuszczał się też poważnych przekroczeń dyscyplinarnych. W tej sytuacji wymierzenie skazanemu kary łącznej, która tylko nieznacznie przekracza wysokość najwyższej z kar jednostkowych, nie sposób uznać za karę rażąco niewspółmierną. Z uwagi na wymiar orzeczonej kary oraz okoliczność, iż łączeniu podlegały kary jednostkowe o charakterze bezwzględnym, brak było potrzeby rozważenia możliwości zastosowania wobec skazanego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej.

Przestępstwa opisane w pkt V i VI części wstępnej wyroku łącznego pozostawały w zbiegu, jednak wymierzone za nie kary zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 4.03.2014r., sygn. II K 1304/13, w związku z czym rozstrzygnięcie sądu w przedmiocie umorzenia postępowania w tym zakresie w oparciu o art. 17 § 1 pkt 7 kpk należało uznać za prawidłowe.

Przestępstwo z art. 178a § 2 kk, za które wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 25.04.2013r., sygn. II K 168/13, wymierzono skazanemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda (pkt VII części wstępnej wyroku łącznego), pozostawało w zbiegu z przestępstwem z art. 209 § 1 kk, za które wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 3.07.2013r., sygn. II K 490/13, wymierzono skazanemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt VIII części wstępnej wyroku łącznego). Przypisane skazanemu przestępstwo z art. 178a § 2 kk stanowi obecnie wykroczenie z art. 87 § 1a kw, a zatem orzeczona za nie kara nie podlega łączeniu (art. 85 kk). W tej sytuacji sąd rejonowy – na podstawie art. 572 kpk – zasadnie umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w odniesieniu do tych skazań. Zastrzeżeń nie budzi też umorzenie postępowania w zakresie wyroków opisanych w pkt I, II, III, IX i X albowiem przestępstwa w nich opisane pozostawały poza prawidłowo ustalonymi zbiegami realnymi.

Podzielając zatem w pełni ustalenia faktyczno-prawne sądu pierwszej instancji i nie znajdując podstaw do uwzględnienia zarzutów i wniosków apelacji orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego.